



Η mainstream και κυρίως φιλελεύθερη αντίληψη για τον φασισμό εξαντλεί και αποδίδει το φαινόμενο σε σχετικά μικρές οργανώσεις λούμπεν ατόμων, φουσκώτων με ξυρισμένα κεφάλια, αγράμματων (‘‘εμα τημεί χρισι αυγεί’’) ή το πολύ πολύ μικρομαγαζατόρων. Παρόμοιας φύσης είναι και η μέσω της βιομηχανίας της κουλτούρας επιβαλλόμενη αντίληψη ότι ο ναζισμός και ο Β΄ Παγκόσμιος ήταν αποτελέσμα απλώς κάποιων τρελλών, ψυχασθενών που ήρθαν από το πουθενά,

έπεσαν από τον ουρανό, και που για κάποιους μυστήριους και σαγηνευτικούς λόγους πήραν τον έλεγχο της Γερμανίας και ολόκληρης σχεδόν της Ευρώπης απλά γιατί δεν γουστάρανε τους εβραίους.

Άρρηκτα συνδεδεμένο και απόρροια αυτής απίστευτα υποκριτικής αστικής αντίληψης (υποκριτική μιας και η αστική τάξη της εποχής ήξερε πολύ καλά την δική της βαθιά συμμετοχή στην κυρίαρχηση του φασισμού. Και όσοι δεν είχαν άμεση συμμετοχή καμία απολύτως έχθρα δεν εξέφραζαν για τους ναζί μέχρι το ξέσπασμα του πολέμου σε σημείο που ο έφτασε να αντιμετωπίζει ο Τσάρλι Τσάπλιν σοβαρή λογοκρισία και τελικά την εξορία από τις ΗΠΑ γιατί τόλμησε, το 1940, να κριτικάρει τον Χίτλερ στον ‘‘Μεγάλο Δικτάτορα’’) είναι η ιδέα που θέλει να πιστεύει ότι εκφράζει μια δημοκρατική μετριοπάθεια: ότι αυτό που χρειάζεται ο φασισμός είναι ‘‘μόρφωση’’ και παιδεία. Λέξεις που ρίχνονται πάντοτε με ένα βολικό απροσδιόριστο περιεχόμενο, λέξεις πανάκεια, σημαίνουντα που για την κυρίαρχη ιδεολογία συνιστούν από μόνα τους ολόκληρα επιχειρήματα, που απαιτούν τέλος σε οποιαδήποτε συζήτηση για το θέμα, αφού και μόνο η απλή εκφορά τους ως το αντίδοτο πρέπει να σημάνει την ανακύρηξη του νικητή του ντιμπίτ, το θέμα πρέπει να θεωρηθεί λήξαν, και ο εκφέρων τις λέξεις αυτές μπορεί πλέον να αφεθεί στην αυτοικανοποίηση ότι αυτός ήταν ο πολιτισμένος (και επίδοξος εκπολιτιστής) μορφωμένος που αντιλήφθηκε σωστά και έλλογα τι χρειάζονται οι φασίστες και έπεισε τον εαυτό του ότι, όντως ναι, ο ίδιος αποτελεί ένα μορφωμένο, ειρηνικό και δημοκρατικό μέλος της έλλογης κοινωνίας των πολιτών και ότι ο ίδιος δεν έχει καμία σχέση με τον φασισμό. Πως θα μπορούσε άλλωστε αφού δεν πέρνει αναβολικά, διαβάζει Lifo, δεν είναι ανορθόγραφος και κάποτε, μια φορά, θυμάται που έδωσε χειραψία με έναν μαύρο στο TEDx. Εν τέλει η κυρίαρχη αντίληψη για τον φασισμό καταλήγει απλώς σε μια αισθητική κρίση, σε αισθητική επιλογή με διαφορετικά γούστα.

Αυτό συνοψίζει και το σύνθημα που κυκλοφορεί τελευταία ‘‘ο φασισμός θεραπεύεται με το

διάβασμα και ο ρατσισμός με το ταξίδι” που προδίδει αμέσως την ταξική του καταγωγή: Αλήθεια, δεν αντιλαμβάνονται οι εμπνευστές του την χυδαιότητα που υπάρχει στο “κάλεσμα” στον εν μέσω άγριας λιτότητας λαό ότι για να θεραπεύσει τον ρατσισμό του οφείλει να ταξιδέψει στο μακρινό Πακιστάν και το Αφγανιστάν; (εκτός κι αν μοιράζουν δωρεάν εισητήρια με κάθε εκφορά του συνθήματος). Όταν δηλαδή στην συζήτηση με έναν άνεργο, απελπισμένο που περιμένει την τράπεζα να του πάρει το σπίτι, που δηλώνει ότι θέλει να φύγουν οι ξένοι γιατί “του πήραν τη δουλειά” η απάντηση που θα δοθεί από τον “αντιφασίστα” είναι “αγόρασε ένα χιλιάδων ευρώ εισητήριο για το εξωτικό Μπαγκλαντές και θα σου φύγει ο ρατσισμός”, το μόνο που μπορεί να προκαλέσει είναι περισσότερο ρατσισμό και απέχθεια για την αριστερή μεταμοντέρνα χιπστεριά που στα μάτια της κοινής γνώμης φαίνεται απλώς σαν “η αριστερά”. Η απάντηση οφείλει να είναι: “στο κόσμο των αφεντικών είμαστε όλοι ξένοι”, οι μετανάστες εργαζόμενοι είναι τα ταξικά σου αδέρφια και μόνο αν παλέψεις μαζί τους απέναντι στον πραγματικό σου αντίπαλο, αυτόν που τρώει απ την πλάτη σου, μπορείς να κερδίσεις μια καλύτερη ζωή.



Η Χρυσή Αυγή είναι φασισμός, αλλά ο φασισμός δεν είναι η Χρυσή Αυγή, δηλαδή δεν είναι μόνο αυτή, δεν εξαντλείται εκεί, δεν περιορίζεται σε μερικούς “ούγκανους”. Πως μπορεί να

γίνει κατανοητή η άνοδος του φασισμού στην Ελλάδα αν δεν ληφθούν υπόψη οι φασιστικές τάσεις των τόσο μορφωμένων πολιτισμένων αστών; Πως μπορούμε να καταλάβουμε την άνοδο της Χ.Α. αν διαγράψουμε απ την μνήμη μας τον διδάκτορα και καθηγητή πανεπιστημίου Αντρέα Λοβέρδο σαν υπουργό υγείας, να προκαλεί μαζική υστερία για τις οροθετικές που “απειλούν την ελληνική οικογένεια” (**Ruins**) και που δήλωσε επίσης ότι η Χ.Α. είναι ένα γνήσιο κίνημα; Πως μπορεί το σύνθημα “μορφώστε τους φασιστές” να μην θεωρηθεί συνένοχη αφέλεια, μπροστά στον εις Χάρβαρντ σπουδαγμένο Αντώνη Σαμαρά που έγινε πρωθυπουργός με το σύνθημα “να ανακαταλάβουμε τις πόλεις μας από τους μετανάστες”; Ποιος μπορεί να ισχυριστεί ότι ο Άδωνης Γεωργιάδης δεν έχει διαβάσει αρκετά βιβλία; Ποιος μπορεί να πει ότι η ιστορία του φασισμού είναι η ιστορία μερικών απολίτιστων ούγκανων μπροστά στους αμέτρητους τρομερούς επιστήμονες (δεν διάβασαν αρκετά;) του Γ’ Ράιχ που σχεδίασαν τρομερή πολεμική τεχνολογία (που τους πήραν μετά οι ΗΠΑ να τους σχεδιάσουν τους πύραυλους για να πάνε στο φεγγάρι) και την άκρως επιστημονική και καθ’όλα μορφωμένη IBM που κατασκεύασε τα συστήματα του Άουσβιτς; Πόσο αμόρφωτος μπορεί να είναι κάποιος που ισχυρίζεται ότι ο φασισμός είναι και ήταν **αντιαισθητικός**, “βρώμικος”, ατάλαντος, χωρίς παιδεία και με έλλειψη γούστου και χρειάζεται εκπολιτισμό, όταν δεν έχει ακουστά την Λένι Ρίφενσταλ και τους αναμφίβολα σπουδαίους άνθρωπους του πνεύματος όπως Σαλβαδόρ Νταλί, Έζρα Πάουντ, Μαρινέττι, Χάιντεγκερ που ανοικτά υποστήριζαν τον φασισμό; Πως μπορούμε να περιορίζουμε τον φασισμό σε κάτι άξεστο και αστοιχειώτο όταν ο τζέντλεμαν Ούνινστον Τσώρτσιλ είχε πει σε ομιλία του στην Ρώμη το 1927 υποστηρίζοντας τον Μουσσολίνι:

“αν ήμουν Ιταλός είμαι σίγουρος ότι θα ήμουν ένθερμα μαζί σας από την αρχή μέχρι το τέλος στον θριαμβευτικό αγώνα εναντίον των κτηνωδών ορέξεων και παθών του Λενινισμού. [...] Η Ιταλία έχει δείξει ότι υπάρχει τρόπος να πολεμηθούν οι ανατρεπτικές δυνάμεις μαζεύοντας τις μάζες του λαού, με σωστή ηγεσία, για να αμυνθούν την αξία και σταθερότητα μια πολιτισμένης κοινωνίας. Έχει [η Ιταλία] δώσει το αναγκαίο αντίδοτο στο Ρωσικό δηλητήριο. “

Πως μπορούμε να ξεχνάμε πως και με ποιο τρόπο πέθανε ο φασισμός; Βεβαίως η μόρφωση και η παιδεία είναι αναγκαία όσο ποτέ, ιδιαίτερα αν θέλουμε να μην επαναληφθεί η τόσο βίαιη ιστορία. Είναι απαραίτητη και κρίσιμη η διαπαιδαγγωγή της εργατικής τάξης για να κατανοεί τον κόσμο και τις εξελίξεις γύρω της και να μην ψάχνει σωτηρία και ευαγγέλια σε οπισθοδρομικές αντιλήψεις. Αλλά ποια μόρφωση; Ποια παιδεία; Ποιος καθορίζει τι περιέχει η εκάστοτε παιδεία; Παραγνωρίζεται ότι ήταν η παιδεία, σχεδιασμένη από πανεπιστημιακούς από το δημοτικό μέχρι το πανεπιστήμιο, που καλλιέργησε ακριβώς τον πυρήνα των ιδεών της Χρυσής Αυγής, τα “ελληνοχριστιανικά ιδεώδη”, τους απίστευτης φαντασίας μύθους της

ελληνικής εθνικής ιστορικής αφήγησης, τον ανταγωνισμό, το κυνήγι του κέρδους και τον κοινωνικό κανιβαλισμό σαν πρωταρχικές αξίες, ότι ήταν π.χ. η παιδεία των μετριοπαθών Βρετανών Οξφόρδης που γέννησε την ευγονική και τον βιολογικό ρατσισμό. Πως μπορούν να αγνοούνται αυτά σε τόσες "εξηγήσεις" για τον φασισμό; Οι πιο ανθρωπιστικά "μορφωμένοι" με τα δεκάδες πτυχία και χορηγίες που θέλουν να μορφώσουν άλλους δεν μορφώθηκαν οι ίδιοι ποτέ. Διάβαζαν πολύ "κριτική θεωρία", αλλά ίσως δεν κατάλαβαν ποτέ την κεντρική θέση των Αντόρνο και Χόρκχαιμερ, ότι το Άουσβιτς δεν ήταν η εξαίρεση αλλά η λογική κατάληξη του δυτικού πολιτισμού και της προόδου του καπιταλισμού.

Πηγή: agkarra